GRATIANUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25944
Copyright: Admont, Benediktinerstift

omutatus. Non ut confundat te hec sebo. s; ut filiū karissimū moneo. Eccle q̃
illesum reuoca. q̃ irreligiosissim rapuisti. Oblatio ū dom tue accipis ne
suscipiat mūdiari. omumonēq; t mūdico donec pacta pausib t errore
ame diffinita timet penitentia. tpīre odonato phoc facto corde pirito
7 humiliato dignū offeras sacficiū do. Iē ex libro capl̄o. fugientē
J. xxxv. q. i. De rōnib. ad eccl̄am nemo audeat rapere. Rei ad eccl̄am fugientē. nemo abs
trahere audeat. neq; ñ donare ad penā t ad mortē. ut honor eccl̄arū
oseruetur: s; rectores pacē ei et uita et mībra obuie studeant. ñ legume
oponat q̃ nunque freet. Iē Gelasi victori. constantino. Maruno. felicis
simo. Sereno. et timotheo epis. Ab eccle arceant mgssiu q̃ aliq̃m de eccl̄a
Frat et coepe nr epypham sua nobis relatione uolenter rapiunt.
suggessit. benenatū 7 maurū beneuentane municipes cuitatis in
contumeliā religionis acba nimis et plebibili oumania psiluisse. q̃
ofugientē ad eccle septa curiale suū. ne illic q̃de uitū aut de iniuria
sua securū esse dimisert. ausi irreptione temerariae mentis admitte
q̃ nec potestatib q̃de t pnecipib unq̃ licuit ppetre. ut hoiem in scarīs
ostituū. capitata sacdotis absentia. reluctante reclamantēq; uolente
abstrahent. q̃s q̃ntū sua nobis suggestione patefecit. merito indignos
ee sae omunione iudicauit. 7 si reuera tanta facinoris ostat admissū
nra 7 auctoritas in hac parte osentit. Nec enī ad supplicandū iure debet
admitti. ū admitte sacleguū ñ dubitauit. Nullī enī int limina tante
uenerationi deputata utrūq; s licē existimet psue uolumatis arbitrio
ut et humilitate s uendicet et furore. Et ido fres carissimi supdictos sima
nifesta reos facit conquestio. ab oib parrochiarū uraru eccl̄is nre pecp
tionis auctoritate phibete. ut ñ solu hi q̃ iniuria loco sco psiluisse pban
tur merito osequantur p facti sui q̃litate uindicta. uerū 7 cetī atali psuptio
ne ultionis isti tumore reuocent. Idē Epypham epo. Eccl̄arū dign ñ
Ad epos cunctos direximus iussio est ingressu q̃ eas uiolat. 7 dicet.
ne ut eos q̃ eccl̄as uiolasse phibent. accessu ex iudicent esse ñ dignos.
Iē Pius pp. Qui eccl̄am deuastat et ei sacdotes inse quit: sacleg iu
J. xxxvii. q. iii. Qd. Sic q̃ eccl̄am di uastat et ei pdia et donaria spoliat et inuadit fit sacleg.
sic ille q̃ ei sacdotes insequitur sacl̄egus iudicatur: Non q̃ gui peccm est